

καὶ παθῶν ἢ φιλοσοφία μόνη φάρμακόν ἐστι. διὰ γὰρ ταύτην
 ἔστι καὶ μετὰ ταύτης γνῶναι τί τὸ καλὸν τί τὸ αἰσχρὸν, τί τὸ
 δίκαιον τί τὸ ἄδίκον, τί [τὸ] συλλήβδην αἰρετὸν τί φευκτόν·
 πῶς θεοῖς πῶς γονεῦσι πῶς πρεσβυτέροις πῶς νόμοις [πῶς
 E ἄλλοτρίοις] πῶς ἄρχουσι πῶς φίλοις πῶς γυναιξὶ πῶς τέκνοις
 πῶς οἰκέταις χρησιτέον ἐστὶ· ὅτι δεῖ θεοὺς μὲν σέβεσθαι, γο-
 νέας δὲ τιμᾶν, πρεσβυτέρους αἰδεῖσθαι, νόμοις πειθαρχεῖν,
 ἄρχουσιν ὑπέκχειν, φίλους ἀγαπᾶν, πρὸς γυναῖκας σωφρονεῖν,
 τέκνων στεργτικοὺς εἶναι, δούλους μὴ περιωβρίζειν· τὸ δὲ
 10 μέγιστον, μὴτ' ἐν ταῖς εὐπραγίαις περιχαρεῖς μὴτ' ἐν ταῖς συμ-
 φοραῖς περιλύπους ὑπάρχειν, μὴτ' ἐν ταῖς ἡδοναῖς ἐκλύτους
 εἶναι μὴτ' ἐν ταῖς ὀργαῖς ἐκπαθεῖς καὶ θηριώδεις. ἅπερ ἐγὼ
 πάντων τῶν ἐκ φιλοσοφίας περιγυνομένων ἀγαθῶν πρεσβύτατα
 F κρίνω. τὸ μὲν γὰρ εὐγενῶς ἀτυχεῖν ἀνδρός, τὸ δ' ἀνεπιφθό-
 15 νως εὐθηνεῖν ἀνθρώπου, τὸ δὲ τοῖς λογισμοῖς περιεῖναι τῶν
 ἡδονῶν σοφοῦ, τὸ δ' ὀργῆς κατακρατεῖν ἀνδρός οὐ τοῦ τυχόν-
 τος ἐστὶ. τελείους δ' ἀνθρώπους ἡγοῦμαι τοὺς δυναμένους τὴν
 8 πολιτικὴν δύναμιν μεῖξαι καὶ κερᾶσαι τῷ φιλοσόφῳ, | καὶ δυεῖν
 ὄντων μεγίστων ἀγαθοῖν ἐπηβόλους ὑπάρχειν ὑπολαμβάνω, τοῦ
 20 τε κοινωφελοῦς βίου πολιτευομένους, τοῦ τ' ἀκύμονος καὶ γα-
 ληνοῦ διατρίβοντας περὶ φιλοσοφίαν. τριῶν γὰρ ὄντων βίων
 ὧν ὁ μὲν ἐστὶ πρακτικὸς ὁ δὲ θεωρητικὸς ὁ δ' ἀπολαυστικὸς,
 ὁ μὲν ἔκλυτος καὶ δοῦλος τῶν ἡδονῶν ζωώδης καὶ μικροπρε-
 πῆς ἐστίν, ὁ δὲ πρακτικὸς ἀμοιρήσας φιλοσοφίας ἄμουσος